

AFGØRELSE FRA ANKENÆVNET FOR BUS, TOG OG METRO

Journalnummer: 2011-0039

Klageren: XX

Indklagede: DSB S-tog

Klagen vedrører: 2 kontrolafgifter på 750 kr., samt rykkergebyrer på 200 kr. og erstatning for tort/svie

Ankenævnets sammensætning: Nævnshoved, landsdommer Tine Vuust
Bjarne Lindberg Bak
Ingrid Dissing
Claus Jørgensen
Torben Steenberg

SAGSFREMSTILLING:

Klageren reklameret til indklagede: Ved erklæring modtaget hos DSB S-tog den 12. august 2010.

Klagegebyr modtaget i ankenævnet: 2. marts 2011.

Sagens omstændigheder:

Vedrørende kontrolafgift udstedt den 5. juni 2010:

Den 5. juni 2010 blev der udstedt en kontrolafgift på 750 kr. i S-tog linje A i klagerens navn for manglende billet.

Kontrolafgiften blev ikke betalt, og den 26. juli 2010 sendte DSB S-tog et rykkerbrev pålagt et gebyr på 100 kr. til klageren.

Den 2. august 2010 kontaktede klageren DSB Kundecenter telefonisk og meddelte, at det ikke var ham, der havde rejst med toget den 5. juni 2010. Kundecentermedarbejderen noterede ifølge DSB S-tog, at henvendelsen alene vedrørte denne kontrolafgift.

På baggrund af klagerens henvendelse sendte DSB S-tog en erklæring, som klageren skulle udfylde, om at han ikke havde rejst med toget uden gyldig billet eller kort. Erklæringen blev modtaget retur i DSB Kundecenter i udfyldt stand den 12. august 2010.

Ved brev af 24. august 2010 fastholdt DSB S-tog kontrolafgiften under henvisning til sammenligning af skriften på erklæringen og kontrolafgiften. Betalingsfristen for de 850 kr. var fastsat til den 3. september 2010.

Den 31. august 2010 kontaktede klageren DSB Kundecenter med henblik på indgåelse af en afdragsordning vedrørende beløbet på 850 kr. En sådan ordning koster 25 kr. pr. afdrag. Klageren overholdt imidlertid ikke ordningen, og den 20. december 2010 sendte DSB ham en rykker med et gebyr på 100 kr.

Den 8. februar 2011 indbetalte klageren 500 kr. til DSB, og den 7. marts 2011 modtog de hele restbeløbet fra klageren.

Vedrørende kontrolafgift af den 18. juni 2010:

Den 18. juni 2010 blev der udstedt en kontrolafgift i S-tog linje E i klagerens navn for manglende billet. Det fremgår af sagen, at politiet blev tilkaldt til identifikation af passageren.

Kontrolafgiften blev ikke betalt, og den 23. august 2010 sendte DSB en rykker til klageren med et gebyr på 100 kr.

Klageren har ifølge det oplyste ikke gjort indsigelser mod kontrolafgiften og betalte det skyldige beløb den 7. marts 2011 til DSB.

Vedrørende kontrolafgift den 8. februar 2011.

Den 18. juni 2011 blev klageren pålagt en kontrolafgift i S-tog linje B for at mangle zoner på sit abonnementskort. Denne afgift annullerede DSB S-tog efter, at klageren klagede til ankenævnet, fordi det ikke kunne udelukkes, at der var tale om en misforståelse mellem klageren og salgsmedarbejderen på Lyngby station, og fordi han var i besiddelse af en række klippekort ved kontrollen.

Den 1. marts 2011 indsendte klageren et klageskema vedrørende denne kontrolafgift til sekretariatet for ankenævnet og tilføjede i e-mail af 8. marts 2011, at der var en person, som udgav sig for at være ham, og som kørte rundt uden billet, hvorfor han ønskede det indbetalte beløb på 2100 kr. retur samt gjorde et erstatningskrav gældende på 25.000 kr.

I e-mail af 18. marts 2011 blev klageren oplyst om, at DSB S-tog havde annulleret kontrolafgiften fra den 8. februar 2011, hvorefter han gjorde krav på tilbagebetaling af 2.500 kr. ud over annullering af kontrolafgiften. Han oplyste, at han endvidere ville have erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med sagen.

DSB S-tog redegjorde i e-mail af 18. marts 2011 for, at kontrolafgiften var annulleret af service-mæssige årsager og ikke i erkendelse af begåede fejl, hvorfor de afviste klagerens erstatningskrav.

I e-mail af 21. og 24. marts 2011 anmodede sekretariatet klageren om at konkretisere sin klage på baggrund af, at det indsendte klageskema alene omhandlede kontrolafgiften fra den 8. februar 2011, der var blevet annulleret. Sekretariatet gjorde klageren opmærksom på, at tabt arbejdsfortjeneste er den indtægt, man mister fra man kom til skade på sit arbejde, indtil man igen kan begynde at arbejde, eller der kan skønnes over den fremtidige erhvervsevne.

I e-mail af 24. marts 2011 nedsatte klageren sit erstatningskrav til 2.500 kr. for tabt arbejdsfortjeneste eller svie og smerte og anførte, at sagen vedrørte 2 afgifter samt diverse gebyrer, i alt 1.750 kr.

I e-mail af 14. april 2011 fastholdt DSB S-tog kontrolafgifterne fra 5. og 18. juni 2010 med den begrundelse, at de fandt det overvejende sandsynligt efter en sammenligning af kvitteringerne på de tre kontrolafgifter og den indsendte erklæring, at det var klageren, der havde udfyldt alle disse. DSB S-tog bemærkede, at politiet havde været tilkaldt til identifikation af passageren 18. juni 2010.

Klageren har ikke kommenteret denne e-mail.

PARTERNES KRAV OG BEGRUNDELSER:

Klageren: Ønsker kontrolafgifterne og gebyrerne annulleret – i alt 1.750 kr. samt erstatning på 2500 kr. inklusiv renter. Til støtte herfor har han gjort gældende,

at han har tabt arbejdsfortjeneste forbundet med sagen, eller er berettiget til erstatning for svie og smerte, samt

at det ikke var ham, der rejste med toget de pågældende dage den 5. og 18. juni 2010 men en person, der udgiver sig for at være ham.

Indklagede: Fastholder kravet om betaling af kontrolafgifterne og afviser erstatningskravet. Til støtte herfor har de gjort gældende,

at de har sammenlignet de udfyldte kvitteringer for rejserne tillige med den indsendte erklæring, inklusiv billetten fra den 8. februar 2011, som er anerkendt af klagerne men afskrevet af DSB S-tog og finder det overvejende sandsynligt, at kvitteringerne er udfyldt af den samme person,

at ved rejsen foretaget den 18. juni 2010 blev politiet tilkaldt og foretog identifikationen af personen i toget,

at det ikke været muligt at verificere klagerens påstand om, at han er blevet fejlinformeret af en salgsmedarbejder, hvorfor DSB S-tog oprindeligt henviste til, at han selv var ansvarlig for at sikre sig at være i besiddelse af gyldig billet/kort til hele rejsen. De valgte at afskrive kontrolafgiften på baggrund af, at klageren i kontrolsituationen fremviste flere klippekort, hvorpå han havde kunnet klippe for rejsen, og at der måske kan have været tale om en misforståelse mellem ham og en salgsmedarbejder om zoner. Afskrivningen skete således af *servicemæssige årsager* og ikke som en erkendelse af, at en salgsmedarbejder har begået fejl, hvorfor de ikke kan imødekomme klagerens krav om erstatning.

BILAG TIL SAGEN:

Kopi af kontrolafgifterne.

Kopi af parternes korrespondance m.v.

ANKENÆVNETS BEMÆRKNINGER:

Retsgrundlaget:

§ 6 i den dagældende lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik, som er det oprindelige lovgrundlag for opkrævning af kontrolafgifter, havde følgende ordlyd:

”§6. Selskabet fastsætter takster og billetteringssystem for rejser med bus og tog, der alene foretages indenfor hovedstadsområdet.

Stk. 2. Selskabet kan fastsætte kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig billet eller kort. Afgift og gebyr kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Selskabet kan fastsætte regler om pligt for rejsende, der ikke er i besiddelse af gyldig billet eller kort, til på forlangende at forevise legitimation med henblik på at fastslå passagerens identitet.”

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår at ”takst- og billetteringssystemet for S-banerne er indført for at give passagererne mulighed for hurtig adgang til perroner og tog uden sinkende billetkontrol især i myldretid og for at spare væsentlige personaleudgifter, som i modsat fald måtte dækkes gennem øgede billetpriser eller øget skattetilsvær.”

I henhold til § 4, stk. 3, i bekendtgørelse om kontrolafgifter af 22. september 2006 udstedt i medfør af bekendtgørelse af lov om jernbaner § 23 fastsætter jernbanevirksomheden bestemmelser om kontrolafgift i forretningsbetingelserne.

Det fremgår af indklagedes forretningsbetingelser, at passageren ved rejsens begyndelse skal være i besiddelse af gyldig billet eller kort, der opbevares under hele rejsen og selv skal kontrollere, at stempelingen (zonenummer, dato, klokkeslæt m.v.) er korrekt. Passageren skal uopfordret vise billet eller kort til DSBs personale. DSB accepterer kun billet eller kort, der vises i umiddelbar tilknytning til personalets anmodning herom. Passagerer, der ikke viser gyldig billet eller kort til deres rejse, skal betale en kontrolafgift på 750 kr.

Fra bekendtgørelse om lov om renter ved forsinket betaling § 9 b: ”For rykkerskrivelser vedrørende fordringer kan fordringshaveren kræve et gebyr, jf. stk. 2, såfremt skrivelsen er fremsendt med rimelig grund (rykkergebyr). Fordringshaveren kan endvidere kræve et gebyr, jf. stk. 3, for at anmode en anden om at inddrive fordringen på fordringshaverens vegne, såfremt dette er sket med rimelig grund (inkassogebyr). Stk. 2. Der kan kræves et rykker-gebyr på højst 100 kr. inkl. moms for hver rykkerskrivelse, dog højst for 3 skrivelser vedrørende samme ydelse.”

Den konkrete sag:

Klageren har i denne sag klaget over to kontrolafgifter udstedt henholdsvis den 5. og 18. juni 2010. Klageren indgik den 31. august 2010 en afdragsordning vedrørende afgiften af 5. juni 2010, og han gjorde ikke overfor DSB indsigelse mod afgiften af 18. juni 2010, inden han den 7. marts 2011 betalte denne kontrolafgift og samtlige andre udestående vedrørende kontrolafgifterne. Det er oplyst over for ankenævnet, at politiet deltog i identifikation af passageren ved kontrollen den 18. juni 2011.

Det er ankenævnets opfattelse, at klagerens endelige betaling af de to kontrolafgifter den 7. marts 2011 må betragtes som en anerkendelse af disse, og der er ikke andre oplysninger i sagen, som indikerer, at det er en anden person end klageren, som har underskrevet de to kontrolafgifter og betalt dem. Herefter finder ankenævnet ikke grundlag for at fritage klageren for kontrolafgifterne.

Kontrolafgifterne blev pålagt på baggrund af manglende billet, og er pålagt rette. De blev ikke betalt inden betalingsfristens udløb, og den indgåede afdragsordning blev efter det oplyste ikke overholdt. Herefter har DSB S-tog været berettiget til at sende klageren de pågældende betalingspåmindelser med rykkergebyrer.

Der ses intet grundlag for at gøre DSB S-tog erstatningsansvarlig over for klageren i anledning af sagerne.

Ankenævnet træffer herefter følgende

AFGØRELSE:

DSB S-tog er berettiget til at opretholde kravet om klagerens betaling af kontrolafgifterne samt opkrævede gebyrer.

Da klageren ikke har fået medhold i klagen, tilbagebetales klagegebyret ikke, jf. § 26, stk. 4, modsætningsvist.

Hver af parterne kan anlægge sag ved domstolene om de forhold, som klagen har vedrørt.

Klageren henvises til at søge yderligere oplysning om eventuel bistand i forbindelse med sagsanlæg på www.domstol.dk, www.advokatsamfundet.dk og /eller eget forsikringssselskab om eventuel forsikringsretshjælp.

På ankenævnets vegne, den 27. juni 2011.

Tine Vuust
Nævnensformand